

talelser gik man over til en meget mat Diskussion.

Politilæge *Levinson* viste ved Tal, at den nugældende Lov havde virket fortrinligt til at faa Bugt med Syfilis, og at den derfor godt kunde bibeholdes i en revideret Form uden saa mange Anstalter som at lave en ny Lov.

Professor *Haslund* ønskede at bibeholde Prostitutionen paa et endnu mere sanitært Grundlag end tidligere, f. Eks. ved at lægge den i Hænderne paa en Sanitetsinstitution, der *assisteres* af Politiet, og ikke saaledes som nu lade den *afhænge* af Politiets Kontrol. Man kunde ikke bekæmpe Kønssygdomme alene ved Love, der kun gik ud fra etiske Synspunkter. Der var i Forslaget altfor megen Straf og altfor lidt Kontrol.

Professor *Ehlers* udtalte, at man om dette Lovforslag maatte sige, at det adskilte sig fra foregaaende ved ikke at se ud, som om det var skrevet af Mænd imod Kvinder.

Hovedsummen af de Udtalelser, der faldt, var: *Misfornøjelse med Lovforslaget, fordi det indeholder altfor lidt Kontrol og altfor megen Straf og ikke tager de sanitære Forhold tilstrækkeligt i Betragtning.*

Da ingen Lægfolk lod til at have noget paa Hjerte, afsluttedes Mødet, der mod Forventning hverken havde bragt ny Folk paa Arenaen eller ny Synspunkter til Overvejelse.

Franske Kvinders Protest

imod

Forherligelsen af Code civil Napoléon.

I Paris holdtes den 29. oktober på Amphiteatret i Sorbonne hundredårsfest for Code civil, den lov, som Napoleon indstiftede til torsmædelse for kvinden.

Ved denne fest førte justitsminister Vallé forsædet, også Frankrigs præsident, Loubet, var tilstede. Desuden en hel del indbudte diplomater, videnskabsmænd og delegerede fra akademier og domstole.

Justitsministeren åbnede højtideligheden med en tale, hvori han skildrede lovbogens grundlag og historie. Han omtalte, hvorledes Code civil i alle lande var lagt til grund for lovgivningen, og han sluttede med at sige: „Til alle tider har ethvert fremskridt kunnet indordnes under denne lov. Vi kan derfor som legitime arvinger efter skaberen af Code civil Napoleon fortsætte hans værk og udvide det, så at vi til loven af 1804 føjer de rettig-

heder, som 1904 kræver“. Efter at ministeren havde endt sin tale, som blev modtaget med bifald af forsamlingen, lød på engang en kvindestemme, som råbte: „Ned med Code Napoleon! Den undertrykker kvinden og værner Frankrig!“

Det var sekretæren for foreningen „*Solidarité des femmes*“, fru *Caroline Kaufmann*, der havde mod til at give sin mening tilkende. Hun blev ført til politikommissæren, men efter kort forhør igen løsladt.

Mens man i Sorbonne højtideligholdt hundredaarsfesten for den for kvinden nedværdigende lov, havde de kvindeforeninger, som arbejder for kvindens borgerlige rettigheder, indbudt til møde foran deputeretkamret Kl. 2. Store brogede plakater, hvori de uretfærdigheder imod kvinden, som Code Napoleon indeholder, fremhævedes, var opslåede på alle gadehjørner og pladser samt omdeltes på gaderne.

For at hindre dette møde havde nogle og tyve politibetjente indfundet sig allerede kl. halvto på Place de la Concorde, på broen, og ved indgangen til deputeretkamrets hus. Alligevel blev kvindernes møde holdt kl. tre og forløb fredeligt og roligt. En protest blev oplæst, hvori Frankrigs kvinder bestemt udtaler sig imod Code Napoleon: „Loven undertrykker kvinden. Vi protesterer mod dens forherligelse. Denne hundredårige lovbog stiller kvinden lig med umyndige, med dårlige individer, med narre og forbrydere.

„Code civil nægter den gifte kvinde hendes nationalitet, hendes frihed, hendes personlighed, hendes formue, hendes arbejdsfortjeneste.

„Vi fordrer, at ægteskabet gør de to ægtefæller til ligeberettigede forbundsfæller.

„De franske mænd og kvinder, som betaler samme skat, må stilles lige for loven. Vi fordrer valgret og ligestillelse mellem kvinder og mænd; ti kvinden har samme interesse som manden for samfundets og statens vel.

„Den Napoleonske lovbog, som opfordrer det mandlige køn til at undertrykke det kvindelige ved at berøve det og udelukke det fra almenmenneskelige rettigheder, står i modstrid med de demokratiske grundsætninger. Vi protesterer imod den modsigelse hos mændene, at de forkastede kejserdømmet og nu forherliger den despotiske lovbog ved en hundredaarsfest for Code civil.“

Protesten var undertegnet af flere kvindeforeninger.

Efter at politibetjentene havde opløst kvindemødet, tog de kvinder, som stod i spidsen for mødet, en vogn og kørte til Vendômepladsen, idet de raable: „Ned med Code civil!“ Nedenfor mindesmærket, som dér re